

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 47. S. Suitbertus in Frisia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII dunensi consecratus est. Legitur Archi-
 A.C. 690. episcopus Britannia a Sergio Papa ordina-
 Anast. in tus; quod forte aliud non significat,
 Serg. quam ipsum ab eo Pallium accepisse.
 Primus is fuit ex Gente Anglorum Can-
 tuariensis Archiepiscopus, & Sedem hanc
 annis triginta septem obtinuit.

§. XLVII.

S. Suitbertus in Frisia.

tom. 3. Act. **S**ede Cantuariensi vacante S. Suitbertus
 Ben. p. 487. ordinatus est Episcopus Frisonum, ad
 Ben. V. hist. quos a S. Egberto missus fuerat. Egber-
 c. 10. tus erat nobilis Anglus, qui in Hiber-
 niam trajiciens, Institutum Monasticum
 suscepit. Sacerdotio initiatus & plenus
 ferventi zelo, anno 686. in Frisiam navi-
 gare constituit ad convertendos Germa-
 nos, unde Angli originem trahebant; &
 quamvis terrerent eum sinistri omnis
 somnia, quæ a Deo immissa credebat, ni-
 hilominus navigium conscendit; sed cum
 vix portu provectus ægre naufragium
 evasisset, abjecto hoc proposito, postea
 Schismaticis Hibernis reconciliandis uti-
 lissimam navavit operam. Aliquis Socio-
 rum ejus, nomine Wigbertus, qui & ipse
 c. 2. longo tempore in Hibernia vitam Ana-
 Ben. V. c. 10. choreticam magno perfectionis studio
 duxerat, conscenso navigio in Frisiam
 trajecit, & annorum duorum spatio huic
 Nationi & Regi ejus Radbodo Evange-
 lium

lium prædicavit; at videns, sterilem esse Sæculum VII
laborem, rediit in Hiberniam, ut Deo in A. C. 690.
silentio serviret, & saltem Discipulis suis

bono exemplo prodesset.
S. Egbertus, etiamsi ipse in Frisiam
navigare non potuisset, & Wigbertus in
illa Regione frustra operam consumpsis-
set, ut tamen nihil relinqueret intentat-
um, plures illic viros virtute conspicuos,
& zelo animarum flagrantes mittere de-
crevit. Ergo duodecim viros elegit,

quorum princeps fuit Willebrodus Ang-
lus in Nordhumbria circa annum 658. na-
tus. Eum anno ætatis suæ sexto vel vit. per. Al-
cui. to. 3. p.
605.

septimo ad Abbatiam Riponensem Pa-
rens deduxerat, ubi sub Disciplina S. Wil-
fridi educatus, postea vitam Monasticam
professus est. Annum agens vigesimum
anno Christi circiter 678. consentiente
Abbate suo inde egressus in Hiberniam
profectus est, sub Sancti Egberti Regimi-
ne ad altius perfectionis Religiosæ fasti-
gium eluctaturus. Presbyter erat, &
annos vitæ numerabat ferme triginta,
quando in Frisiam missus est ab eodem
S. Egberto, qui usque ad annum 729. su-
perstes, obiit nonagenarius vigesimo
quarto Aprilis, quo Ecclesia ejus celebrat

memoriam. Missionarios duodecim in
Frisiam anno 690. appulso perbenigne
exceptit Pipinus, Dux Francorum & Ma-
jor Domus Regiæ, cognomento Heristal-
lus.

c. II.

Bcd. V. hist.
c. 12.*Martyr. R.*
24. April.S. Viri in Brit-
tannia.

K k 3

lus.

Sæculum VII A. C. 690. lus. Is ante brevissimum tempus Radobodo Frisiam citeriorem inter fluvios Rhenum & Mosam positam armis victricibus eripuerat, hinc Sanctos viros suo Patrocinio tutos illo misit, Verbum Dei prædicaturos. Editis mandatis prohibuit, ne quis obstaculum poneret, & beneficia largius illis contulit, qui Fidem amplectebantur, hinc factum, ut maximus Idololatrarum numerus brevi temporis spatio converteretur.

Tunc igitur Missionarii e gremio suo elegerunt Suitbertum, qui Episcopus ordinaretur. Priusquam in Frisiam proficisceretur, Presbyter erat & Abbas Monasterii Dacoriensis in Regione Scotiae maxime propinqua positi. Cum eum Socii in Angliam remisissent, & Sedem Cantuariensem illo intervallo, quod inter S. Theodori mortem & Britoaldi Ordinationem nempe anno 692. fluxit, vacantem invenisset, S. Wilfridum Archiepiscopum Eboracensem adiit, tunc temporis in Regione Merciorum Exulem, qui eum Episcopum ordinavit. In Germaniam redux ad Bructeros seu Boructuarios, populos prope Coloniam habitantes delatus, multos convertit; sed brevi post, iisdem populis a Saxonibus devictis, & novellis Christianis in diversa sparsis, S. Suitbertus ad Pipinum confugit, qui Plectrudis uxoris suæ precibus

S. Suitbertus.

bus motus Sancto Viro Insulam in Rhe-
no, nobili fluvio, sitam donavit, ubi ille
Monasterium primo Werdam & deinde
Cæsaris-Werdam, id est Cæsaris Insulam
dictum condidit. Obiit in hoc Monaste-
rio S. Suitbertus anno 713., *cujus me-*
moriam Ecclesia primo die Martii colit.

Sæculum VII
A. C. 691.

Martyr. R.
I. Mart.

S. Wilfrido in Sedem suam restitu-
to, antiquarum rixarum fomites iterum
accensi. Jam Regi Alfrido acceptus,
jam invisus erat. Dicebant aliqui, Mo-
nasterium Riponense Fundis & Dition-
ibus suis esse privandum. Alii, esse in
Sedem Episcopalem erigendum, violata
libertate ab Agathone Papa concessa.

Sup. S. 41.
Escli c. 43.

Alii denique volebant, ut S. Episcopus
Decretis, quæ Archiepiscopus Theodo-
rus tempore veteris discordiæ ediderat,
se subjiceret. S. Wilfridus itaque, cum
in his omnibus Regis voluntati obsecun-
dare non posset, annis quinque exactis,
nempe a. 691. iterum ex Nordhumbria
pulsus ad Regem Merciorum Ethelre-
dum, amicum suum, se recepit, qui ho-
nорifice exceptum, Episcopatu Lichfel-
diensi, tunc morte Episcopi Sexulsi va-
cante, donavit.

§. XLVIII.

*Concilium Cæsaraugustanum ter-
tium.*

In Hispania eodem anno 691., *Registo. 6. Conc.*
Egicæp. 1311.

Kk 4